

Søfartens Ledere Dansk Navigatørforening

Folketingets Skatteudvalgsministerium

Att.: Jacob Ravn

18. marts 2005
J.nr.

Foretræde for skatteudvalget den 30. marts 2005.

Søfartens Ledere – Dansk Navigatørforening er den faglige organisation for skibsførere, styrmænd, skibsofficerer og lodser.

Vi har anmodet om foretræde for udvalget, i forbindelse med behandling af L 94 – Lov om beskatning af søfolk. Til skatteministerens og skatteudvalgets forberedelse, vil vi med dette brev introducere de problemstillinger og standpunkter, vi vil præsentere den 30. marts 2005. Vi henviser i øvrigt til vores oprindelige hørings svar til lovforslagsudkastet fra Skatteministeriet.

En del af vore bemærkninger og standpunkter fra høringsfasen er taget med i det nu fremsatte lovforslag.

To væsentlige områder indenfor beskatning af søfolk henstår dog stadig uløst.

DIS – Nettohyre

Vi er enige i, at det nuværende system med en aftalt nettohyre mellem erhvervets parter er det mest enkle system. L 94 lægger op til en understregning af, at en forudsætning for skattelempeisen på arbejdsindkomst for danske søfolk er, at der aftales en nettoløn. Det har erhvervets parter gjort siden 1989.

Fra arbejdstagerside er der en naturlig interesse i, at den aftalte nettoløn følger udviklingen i vores beskatning af arbejdsindkomst, således at nettoindkomsten bevarer sin værdi. Erhvervet indgik derfor også en aftale om, at man ved generelle og væsentlige ændringer i personbeskatningsniveauet skulle genforhandle DIS- nettolønningerne. I 1994 blev man enige om en ændring af nettolønningerne, som følge af den daværende skattereform.

Vores problem er dog, at vi nu i 2004 ikke kan blive enige med arbejdsgiversiden om, hvilken effekt regeringens forårspakke skal have på vore nettolønninger i DIS.

Der er i den forbindelse stillet spørgsmål til ministeren i Folketingets skatteudvalg. I sit svar skriver ministeren, at det er hans opfattelse at forårspakkens skattelettelse, for øvrige bruttobeskattede, bør indgå i den overenskomstmæssige lønfastsættelse i DIS.

Det har ikke haft nogen effekt på arbejdsgiversiden, som stadigvæk ikke ønsker at regulere nettolønningerne med ekstraordinært 442 kr. pr måned, som man i det mindste i erhvervet er enige om er nettoværdien af "forårspakken".

Begrundelsen fra arbejdsgiverside er kort: Man ønsker ikke at regulere lønningerne, udover almindelige overenskomstmæssig regulering.

Som en del af det danske samfund og skatteborgere, er det for søfolk i DIS ikke acceptabelt, at vi for at sikre en stilling, som øvrige skal føre en forhandling med vore arbejdsgivere. Al snak om

1

Søfartens Ledere

Dansk Navigatorforening

fremtidig sikring af vores velfærdssamfund indeholder fremtidsudsigter, om en gradvis omlægning af vores skattesystem ved, at vi blandt andet sænker skatten på arbejde. Indtil videre har danske søfolk i DIS mistet effekten af den vedtagne "forårspakke" i et år og 2 måneder. Det til trods for at "forårspakken" netop har det formål, at sænke skatten på arbejde og hæve danskernes rådighedsbeløb efter skat.

Da aftalesystemet mellem erhvervets parter ikke kan forvalte forudsætningen for DIS, som beskrevet i L 94 - § 5, stk. 3, om en sammenhæng mellem skat og nettoløn, mener vi at man fra lovgivers side, i forbindelse med L 94, bør tage initiativ til en mere lovmæssig regulering af nettolønnen. Evt. ved at se på, hvordan man i andre EU/EØS lande giver statsstøtte til rederierhvervet.

Søfolk med udenlandske arbejdsgivere.

En stigende del af vore medlemmer, er ansat i skibe under det vi kalder fremmedflag med udenlandske arbejdsgivere/rederier. Årsagen har været en faldende beskæftigelse i DIS i forbindelse med flere rederilukninger.

Vi mener, at sidstnævnte gruppe af søfolk bør inddrages i overvejelserne om en nyt samlet lov om beskatning af søfolk. Denne gruppe har over de sidste mange år oplevet en del "skattemæssige skærper", som har gjort det betydeligt sværere for dem, at opretholde deres erhverv.

Vi ved godt, at der er tilbageholdenhed med at lave særregler til bestemte erhvervsgrupper, men det er netop søfartens særlige vilkår, der er med til at skabe problemerne for vore og de øvrige faglige organisationers medlemmer. Kort fortalt er en sømand en mellemting mellem en "ingeniør" og en "lastbilschauffør". Det skal forstås således, at vel og mærke arbejder han i udlandet i 6 mdr. eller mere om året, men da han ikke flytter sin familie og bopæl til udlandet på grund af sit job, og i øvrigt efterhånden – også i udenlandske rederier - kun kan få udmønstringer af 3-4 måneders varighed med tilsvarende eller kortere hjemmepperioder, falder søfolk ikke naturligt ind under "ingeniørreglen" i Ligningslovens § 33 A. På den anden side pendler han ikke hyppigt ind og ud af landet, som lastbilschauffører forretningsrejsende osv., hvor man ønsker at have så "stramme" regler som muligt, for at hindre en omgåelse.

Fortolkningen af LL § 33 A er på det seneste blevet strammet op af Højesteret, for netop at undgå omgåelse af formålet. Det har ikke været i sager med søfolk, men det har betydet, at den mulighed Told og Skat gav for fleksibilitet på hjemmepperiodernes længde udover 42 dage, såfremt den samlede ophold udenfor Danmark var længere end 6 mdr., jfr. Cirkulære nr. 72 af 17.4.1996 om ligningsloven pkt. 5.2.4, nu ikke længere er til stede.

Senest har også den vedtagne ændring af Arbejdsmarkedsfondslovens § 7, stk. 1. litra a fra juni måned, "ramt" søfolk på LL § 33 A, idet de til forskel fra hovedgruppen i denne lovgivning, som følge af deres arbejde, ikke også flytter deres bopæl og deres sociale sikring med til udlandet. Det vil sige at søfolk som måske nogle af de eneste skal betale arbejdsmarkedsbidrag. Det bemærkes dog at der fra Told- og Skattestyrelsen i november 2004 blev truffet en afgørelse om fritagelse for arbejdsmarkedsbidrag for arbejde i lande (og der med også skibe til samme lande) som ikke er omfattet af EF-forordning 1408/71 eller som Danmark ikke har en social konvention med.

Lovændringen har også "ramt" de søfolk, hvor deres udmønstringsforhold ikke kan opfylde kravene i LL § 33 A, er skattepligtige med sømandsskattefradrag. At være på sømandsskattefradrag og med udenlandsk arbejdsgiver har for mange medført en nedgang i nettoløn. Det har i et vist omfang hjulpet, at man grundet udenlandsk arbejdsgiver, ikke tidligere har skullet betale arbejdsmarkedsbidrag og det nu suspenderede SP-bidrag.

Søfartens Ledere

Dansk Navigatørforening

Stramningen af regler om arbejdsmarkedsbidrag har blandt andet været begrundet i landansatte skatteborgeres forsøg på, at omgå reglerne ved fx formelt, at skifte til udenlandsk arbejdsgiver, uden at flytte arbejdsstedet udenfor Danmark.

Sømandsskattefradraget er tillige ikke blevet reguleret, siden dets indførelse i 1988. Derimod er andre fradrag for fuldt skattepligtige reguleret årligt. Med en årlig regulering svarende til den der følger af lov om personbeskatning, ville det nuværende udenrigsfradrag i dag skulle være ca. 95.000 kr.

Med de vækstambitioner regeringen har meldt ud for Danmark som søfartsnation, herunder vigtigheden af bevarelse og udvikling af Danmarks maritime kompetencer, mener vi, at det er vigtigt, at fx skibsofficerer, som i perioder ikke kan opnå beskæftigelse i Danmark (DIS), kan opnå beskæftigelse i udlandet, i stedet for at forlade erhvervet. Særligt i en tid hvor rekrutteringen til erhvervet, over en årrække, har været lav.

Søfart er et globalt erhverv, og vil i fremtiden få stigende betydning for globaliseringen. Der ligger et stort potentiale for Danmark, som en af verdens førende skibsfartsnation. Det kræver imidlertid, at vi fortsat rekrutterer, udvikler og fastholder en nødvendig dansk arbejdskraft på et højt fagligt niveau. Vi kan ikke fastholde interessen for søfarterhvervet, hvis vi samtidig ikke understøtter mulighederne for, at dygtige og veluddannede skibsofficerer kan få de rette udfordringer og erfaringer.

Vi ønsker ikke, at danske søfolk og vore medlemmer med periodevis udenlandske arbejdsgivere skal være skattefrie, som et hovedmål. Det ønskede vi heller ikke da vi indførte DIS. Vi ønsker dog, at der tages hånd om problemet ved, at søfolk med udenlandske arbejdsgivere omfattes af dette lovinitiativ.

En løsningsmulighed kunne være, at tilpasse nogle fornuftige opholdsbestemmelser for søfarende i fx LL § 33 A eller en selvstændig bestemmelse.

Man kunne også vælge, at se på mulighederne indenfor reglerne om sømandsskattefradrag, hvor vi ser en mulighed for, at skabe fornuftigere rammer for de danske søfolk, der er nødsaget til at søge arbejde i udlandet.

Ifølge vore beregninger ville en forøgelse af fradraget til 125.000 kr. årligt hjælpe til, at holde danske søfarende i erhvervet, i perioder hvor beskæftigelsen i DIS måtte være lidt nede. Mens en DIS-søfarende i en periode ville have en udenlandsk arbejdsgiver, ville han/hun da betale omkring 150.000 kr. i skat om året, afhængig af indkomsten. Det vil således ikke være en omkostning for samfundet i den periode han var ude af DIS, snarere tværtimod.

En sådan ekstraordinær forøgelse af fradragets størrelse burde naturligt medføre en definition af fartområder, skibstyper osv.

Ved vort foretræde vil vi uddybe vore løsningsforslag yderligere og vise beregningseksempler.

Med venlig hilsen

Fritz Ganzhorn
Sekretariatschef